

El lloc per al Laporta polític

QUIM MONZÓ

Escriptor

a i b) Com valoraria l'entrada de Laporta a la política? Per què el condicional? És que potser no ha entrat ja, de fa molt de temps, a la política?

SALVADOR CARDUS

Sociòleg

a) No tinc cap mena de dubte de la vàlua personal i professional de Joan Laporta. I en un moment de crisi de lideratges seria una presència brillant. Ara bé, no n'hi ha prou amb les ga-

ranties de la vàlua de Joan Laporta per a respondre la pregunta. També cal saber si ell té aquesta vocació, primer, i després saber al servei de què la vol posar, amb quin programa, amb quin estil i amb quin equip.

b) Ho veig molt poc probable, perquè els partits són poc amics dels noms independents i dels que hi entren *per dalt*, tenint en compte els qui fa anys que fan cua. Laporta, dins un partit dels existents, seria *perillós* per la seva manca de cultura de militància obediència i per la seva cultura organitzativa al servei de l'eficiència. Qui es deixaria fer ombra per Laporta? Si es tractés d'un partit nou, els competidors posarien tots els mitjans a impedir-ho. Sense miraments. El conflicte amb el Sandro quedaria com una criatura al costat del que es trobaria Laporta. Amb tot, la política és més misteriosa que la Santíssima Trinitat, i per tant, tot és possible.

El pas de personatges del món de l'esport a la política és relativament habitual. Però que un president del Barça es pugui plantejar d'encapçalar un projecte polític ja no ho és tant. Per a analitzar aquest cas sota diverses perspectives, n'hem volgut saber unes quantes opinions tot formulant les preguntes següents:

a) Com valoraríeu l'entrada de Joan Laporta a la política catalana?

b) Ho veieu viable?

JOAN B. CULLA

Historiador

a) La valoraria amb sorpresa i curiositat, perquè no em ve a la memòria cap precedent comparable a Catalunya, i em semblaria insultant fer comparacions amb el cas Gil y

Gil. La curiositat deriva d'alguns interrogants sobre la hipòtesi que plantegeu. A través de quin partit entraria Laporta a la política? Tots els actualment consolidats ja tenen els seus líders i, si fallessin, els aspirants a rellevar-los. No em sembla probable que cap partit seriós oferís a Laporta el cap de cartell, i algú que ha estat president del Barça no pot anar de número 6. Muntaria Laporta un partit, moviment o plataforma propis? Això encara em sembla més problemàtic: introduir un producte nou al supermercat de la política resulta difícilíssim, no diguem ja fer-ne un èxit, a banda d'exigir enormes recursos econòmics. Li interessaria a Laporta ser el cap d'un partit de la mida de Ciutadans?

b) Crec que els meus dubtes sobre la viabilitat de la idea ja són clars. La popularitat transversal que dona estar al capdavant del Barça –i fer-ho bé, perquè Núñez no tenia cap popularitat transversal– és molt difícilment traslladable a l'esfera político-partidista. Si no fos que el país visqués unes circumstàncies realment extraordinàries.

JOSEP-MARIA TERRICABRAS

Filòsof

a) Fa temps que se'n parla. Si a ell li fa goig, per què no? Seria una cara nova, però la novetat

dura poc. El que és important és saber a quin projecte polític es voldria incorporar i què hi voldria fer.

b) Em sembla que encara li deuen quedar un parell d'anys de presidència del Barça. Suposo que aquest projecte seria per després del mandat. I tan de pressa com van les coses a la política, m'estranyaria que fes pública la seva decisió amb tanta

anticipació. Però, evidentment, això només depèn d'ell.

JOAN VEHILS

Director de l'*Sport*

a i b) Encara que a Catalunya no estiguem acostumats que qual-sevol empresari, dirigent esportiu o persona dins l'àmbit social pugui fer el salt a la política de

l'un dia per l'altre, hauria de ser una cosa habitual. Als EUA, per exemple, l'actor Ronald Reagan va arribar a ser president dels EUA. Laporta té molts elements positius com el carisma, el fet de parlar bé i que el coneix tothom, però tot això no vol dir que sigui ben rebut i acceptat, perquè l'esport i la política mai no han tingut res a veure. Una relliscada al món de l'esport la pot oblidar tothom, mentre que el món polític pot ser molt cruel amb qualsevol errada. Sí que veig molt clar que formar un partit propi és inviable i hauria de fer-ho amb algunes associacions.

PEP RIERA

Director d'*El 9*

a i b) Per al món de la política Laporta té una qualitat que es valora, la capacitat de comunicar. Davant les càmeres i els focus és on parla i es mou més bé. Al món

de la política, avui dia no hi sobra talent, i això hi fa l'accés més fàcil. A més, la presidència del Barça és una plataforma magnífica per a projectar la imatge d'algú. El problema, en tot cas, és que des del club no s'ha sabut projectar una bona imatge de Laporta que minimitzi les seves sortides de to i el seu caràcter irascible. A més, Laporta ha cultivat males relacions

amb ERC i el PSC, partits de govern. I a CiU és complicat que li facin lloc. Una possibilitat que persones del seu entorn han insinuat és fer política des d'una plataforma nova. Però això també és complicat. Laporta ja va participar en l'experiment del PI amb Àngel Colom i Pilar Rahola. De moment, on sí que es va fent un lloc és als organismes futbolístics, i ja és a punt d'entrar al comitè executiu de la UEFA.

SANTI NOLLA

Director d'*El Mundo Deportivo*

a) Laporta és molt bon comunicador i aquest és un valor en la política actual. Però el món de l'esport i del futbol són molt diferents del de la política. En

la qüestió pública, no són tan importants les persones com quins valors poden transmetre i quin model de país es vol portar a terme. La seva entrada a la política catalana ha d'anar lligada al projecte de país que vol, més que a la pura extrapolació d'una figura popular.

b) Díficil. La política aquí s'organitza en partits que fa molt temps que funcionen i que tenen molta gent que hi treballa des de la base. No és fàcil per a algú extern ficar-se en aquest món amb un cert consens. Les figures mediàtiques a la política no han funcionat gaire. Per posar dos exemples llunyans, ni Gil ni Garzón no se'n van sortir. Pizarro no és un extern; tinc la sensació que sempre ha estat al PP.

ORIOU PUJOL

Portaveu del grup parlamentari de Convergència i Unió

a) Joan Laporta és un nacionalista català. S'hi ha declarat sempre i ho ha demos-

trat la seva gestió i la de la seva junta directiva al capdavant del FC Barcelona, on ha reforçat el paper del club com a estandard del nostre país, de la nostra cultura i de la nostra llengua, arreu del món.

També el Joan Laporta ciutadà, al marge del seu càrrec de president del FC Barcelona, ha participat en actes i moviments socials i reivindicatius, que el confirmen com una persona preocupada i implicada en la defensa del nostre país i dels seus valors.

Com a nacionalista, valoro positivament l'entrada en política d'aquelles persones que ambicionen més sobirania per a Catalunya, disposades a treballar pel creixement i el progrés del país.

b) Qualsevol persona amb voluntat de dedicar temps i esforç al servei d'uns ideals pot trobar un lloc al món de la política.

Joan Laporta ja va ser escollit per un bon nombre de catalans, socis del FC Barcelona, per dirigir la institució esportiva més representativa del país. En aquest temps la seva tasca ha estat fructífera per al club i per al país que representa, i confio que ho continuarà essent.

JOAN RIDAO

Cap de llista d'ERC a les eleccions al Congrés espanyol

a) Joan Laporta s'ha convertit en pocs anys en un dels personatges més populars i estimats del país.

b) El seu patriotisme sense complexos, acompanyat d'una gestió

eficaç al capdavant de la primera entitat del país quant a transcendència social, l'avalen per poder intentar el salt a la política catalana si és que hi està disposat. Si en té ganes, qualitats de gestió i d'intel·ligència social no li'n falten. És una decisió només seva, molt íntima i no m'agradaria especular sobre això.